

Číslo jednací:

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne

výrok dne 23.1.2004

a je vykonatelné dnem 23.1.2004

VE SPOJENÍ S USNESENÍM VS PRAHA
ZE DNE 23.1.2004, SPZN. ST 194/2003

V Hradci Králové

dne 19.08.2021

2 T 7/2003-174

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne **27.listopadu 2003** v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloslava JEŽKA a přísedících Jaroslava Ducháče a Emílie Patočkové, **t a k t o**:

Obžalovaný

Lukáš Chvojka,

nar. [redacted] v [redacted] okres [redacted] bez zaměstnání, trvale
bytem [redacted] ulice [redacted], okres [redacted] t.č. ve vazbě
ve Vazební věznici v [redacted]

je v i n e n , ž e

v období od 17.7.2003 do 19.7.2003 si obstaral nejméně osm kusů padělaných bankovek české měny v nominální hodnotě 500,-Kč sériového čísla [redacted]

vzoru [REDACTED] typu [REDACTED], které ve čtyřech případech upravil tak, že na ně vylepil napodobeninu ochranného proužku a všech těchto osm padělaných bankovek postupně, v úmyslu transakcí získat bankovky pravé, jako pravé udal při platbách, a to: ve dvou případech v prodejně [REDACTED] [REDACTED], v jednom případě na nádraží v [REDACTED], v [REDACTED] restauraci v [REDACTED] v restauraci [REDACTED] v [REDACTED] na tržnici v [REDACTED] a poslední bankovku se pokusil směnit na nádraží v [REDACTED].

t e d y

dílem padělané peníze udal jako pravé, dílem jednáním pro společnost nebezpečným, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, se pokusil padělané peníze udat jako pravé, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

T í m s p á c h a l

trestný čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 2 tr. zákona, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona

a o d s u z u j e s e z a t o

a za sbíhající se trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1, písm. b), e) tr. zákona, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 3 T 182/2003, vydaným dle 3.11.2003 a doručeným dne 13.11.2003, jenž nabyl právní moci dne 22.11.2003, **podle § 140 odst. 2 tr. zákona, za použití § 35 odst.**

2 tr. zákona, § 40 odst. 1 tr. zákona k s o u h r n n é m u trestu odnětí svobody v trvání t ř í roků.

Podle § 39a odst. 3 tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s d o z o r e m.

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona se r u š í výrok o trestu, který byl obžalovanému Lukáši Chvojkovi, nar. [REDAKCE] uložen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 3 T 182/2003, vydaným dle 3.11.2003 a doručeným dne 13.11.2003, jenž nabyl právní moci dne 22.11.2003, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Lukáš Chvojka **povinen** uhradit Českým drahám a.s. , nábřeží L.Svobody 1222, 110 15 Praha 1 škodu ve výši 500,-Kč.

O d ů v o d n ě n í

Počátkem července 2003 obžalovaný získal padělané bankovky hodnotě 500,-Kč, sériového čísla [REDAKCE] vzoru [REDAKCE]. V průběhu několika dnů takto získal nejméně osm kusů těchto padělaných bankovek, když na čtyřech kusech z celkového počtu osmi kusů učinil ještě úpravy v tom směru, že na ně dolepil imitaci stříbrného ochranného proužku. V období od 17.7.2003 do 19.7.2003 pak tyto padělané bankovky v sedmi případech postupně udal jako pravé a v posledním osmém případě při udávání bankovky dne 19.7.2003 byl na nádraží Českých drah v [REDAKCE] zajištěn.

Takto popsaný skutkový děj obžalovaný **Lukáš Chvojka** v plném rozsahu doznal (č.l. 37-42, 142-144) uvedl, kde a jakým způsobem získal padělané bankovky, když si byl vědom toho, že se jedná o falešné 500 koruny uvedl, že důvodem jeho jednání bylo získat finanční prostředky směnou za tyto padělané bankovky a aby bankovky vypadaly důvěryhodněji, tak nejméně ve čtyřech případech na ně nalepil imitaci stříbrného ochranného proužku, který získal z cigaretového

balení. Jeho vlastní zisk činil 250,--Kč z každé bankovky, když dalších 250,--Kč předával muži, od kterého bankovky získal. Sám obžalovaný popsal, kde a za jakých okolností bankovky jako pravé udal, když v posledním případě byl na nádraží Českých drah v [redacted] zadržen.

Výpověď obžalovaného byla v souladu se svědeckými výpověďmi, které byly u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny (č.l. 144). Svědek J. [redacted] D. [redacted] (č.l. 45) popsal, za jakých okolností od obžalovaného převzal padělanou 500 korunovou bankovku, kdy mu prodal lístek ze železniční stanice v [redacted] do [redacted] za 52,--Kč. Stejně tak vypovídala svědkyně V. [redacted] (č.l. 47), kdy na železniční stanici v [redacted] požadoval obžalovaný lístek do [redacted] [redacted] předložil falešnou bankovku, kterou poznala, proto obžalovaného vyzvala, aby zůstal a zavolala policii. Dále byli vyslechnuti svědci L. [redacted] (č.l. 60), Č. [redacted] (č.l. 61) a Ch. [redacted] (č.l. 62) v jejichž provozovnách měly být dle výpovědi obžalovaného padělané bankovky udány, avšak žádný z těchto svědků padělanou bankovku nenalezl.

Dále měl soud k dispozici listinné a věcné důkazy. Obžalovaný vydal (č.l. 27) oblečení a žiletky, pomocí nichž upravoval padělané bankovky a tyto tvoří přílohu spisu. Č.l. 55-56 jsou potvrzení o odebrání bankovek z železniční stanice [redacted] a [redacted] a z následných sdělení ČNB (č.l. 57-58) pak vyplývá, že padělané bankovky byly zhotoveny technikou inkoustového tisku, když ochranné prvky jsou vytištěny společně s hlavním tiskem, použitý papír je silnější než pravý papír, chybí sklopný efekt, bankovky jsou nemagnetické jako prvé platidlo. Lící i rubová strana je zhotovena na reprodukčním zařízení pracujícím na principu inkoustového tisku a bankovky jsou hodnoceny stupněm 4 – méně zdařilý. V rámci dokazování si krajský soud od České národní banky tyto bankovky vyžádal shlédl je a předložil je všem stranám (č.l. 167). Z dalších dokladů předložených státním zastupitelstvím vyplynulo, že stejné padělané bankovky se objevují i v jiných městech [redacted] regionu a tytéž padělané bankovky byly zadrženy i po vzetí obžalovaného do vazby.

Po zhodnocení všech těchto shora uvedených skutečností ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy bylo postupováno tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu, pak bylo obžalovanému prokázáno, že se dopustil trestného činu padělání a pozměňování peněz dle § 140 odst. 2 tr. zákona. Sám obžalovaný doznal svoji vědomost o tom, že získává padělané bankovky a smyslem jeho jednání bylo za tyto padělané bankovky směnou získat peníze pravé a vyplatit odměnu muži, od kterého bankovky získal. Sám obžalovaný též uvedl, že si byl vědom trestnosti svého jednání, motivací mu však bylo získání finanční hotovosti, avšak nebylo mu známo, jak závažného trestného činu se dopouští. Obžalovaný si tedy jednak pro sebe opatřil padělané peníze, tyto přechovával, část z nich ještě pozměnil tak, aby působily věrohodnějším dojmem a takto padělané peníze udal jako pravé. Jednání obžalovaného proto bylo posouzeno jako trestný čin padělání a pozměňování peněz dle § 140 odst. 2 tr. zákon, když jednání popsané v odstavci 1. § 140 tr. zákona je

pak zahrnuje i v ustanovení § 140 odst. 2 tr. zákona. V sedmi případech, kdy obžalovaný tyto padělané peníze udal, se jedná o dokonané jednání a v posledním osmém případě, kdy se pokusil padělanou 500 korunovou bankovku jako pravou udat, tato nebyla přijata, a proto je v tomto případě jeho jednání třeba kvalifikovat jako pokus trestného činu dle § 8 odst. 1 tr. zákona. Celkově je pak celé jednání obžalovaného kvalifikováno jako pokračující trestný čin padělání a pozměňování peněz dle § 140 odst. 2 tr. zákona, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 tr. zákona.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že se jedná o osobu s výraznými sklony k páčání protispolečenské trestné činnosti, převážně majetkového charakteru, neboť obžalovaný nikde nepracuje a majetkovou trestnou činností si opatřuje zdroje obživy. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16.1.2001, sp.zn. 5 T 9/2001 byl uznán vinným pokusem trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zákona, za což mu bylo uloženo trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 29.7.2003. Následně trestním příkazem Okresního soudu v Hradci Králové sp.zn. 3 T 34/2001, vydaným dne 27.3.2001 byl uznán vinným spácháním trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, za což mu byl uloženo trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a zároveň mu byl uloženo trest zákazu činnosti na dobu 2 roků. Usnesením téhož soudu ze dne 16.7.2003 bylo rozhodnuto o osvědčení se obžalovaného ve zkušební době. Trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích vydaným dne 28.3.2003, doručeným dne 14.6.2003, sp.zn. 2 T 30/2002 byl obžalovaný uznán vinným spácháním trestných činů krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a, b, e) tr. zákona, trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1,2 tr. zákona a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, za což mu byl uloženo trest obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin a opětovně trest zákazu činnosti. Dalším trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích, sp.zn. 3 T 182/2003 vydaným dne 3.11.2003, doručeným dne 13.11.2003 byl uznán vinným spácháním trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b,e) tr. zákona, za což mu byl uloženo trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků a zároveň byl nad obžalovaným vysloven dohled. Tento trestní příkaz nabyl právní moci dne 22.11.2003.

Při úvahách o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 23 odst. 1, § 31 odst. 1 tr. zákona, ze všech skutečností uvedených shora, okolností případu a osoby obžalovaného. Hned v úvodu je třeba uvést a nelze přehlédnout tu skutečnost, že trestný čin padělání a pozměňování peněz dle § 140 tr. zákona je trestným činem velmi závažným s vysokou společenskou nebezpečností, o čemž svědčí i sazby, které zákonodárce pro tento případ stanovil. Na druhé straně je však třeba přihlídnout ke specifické trestného jednání samotného obžalovaného. Výraznou

polehčující okolností je plné doznání obžalovaného a jeho postoj k projednávané trestné činnosti. Rovněž tak je třeba přihlídnout k podílu na zisku obžalovaného z této trestné činnosti i motivaci, která jej k trestné činnosti vedla a stejně tak je třeba přihlídnout k jeho věku. Právě v těchto okolnostech spatřuje soud mimořádné okolnosti případu ve smyslu § 40 odst. 1 tr. zákona a rozhodl proto o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, když v případě obžalovaného je soud přesvědčen, že účelu trestu lze dosáhnout i trestem kratšího trvání, tedy trestem vyměřeným pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Nemohla však být přehlédnuta již zmíněná společenská nebezpečnost jednání obžalovaného a především sklony obžalovaného k páčání úmyslné trestné činnosti, za kterou byl v minulosti opakovaně soudně trestán a vždy ukládané výchovné tresty, nespojené s odnětím osobní svobody se minuly účinkem. Navíc bylo třeba v tomto případě uložit trest ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona, tedy trest souhrnný, neboť nyní posuzované trestné činnosti se dopustil dříve, než byl jiným soudem prvého stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jeho jiný trestný čin. Konkrétně se jedná o trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 3 T 182/2003, vydaný dne 3.11.2003 a doručený dne 13.11.2003, jenž nabyl právní moci dne 22.11.2003. I zde se jednalo o úmyslnou majetkovou trestnou činnost. Výrok o trestu uložený tímto trestním příkazem byl tedy zrušen a nahrazen novým výrokem o souhrnném trestu, kdy byl uložen nový trest, a to jak za nyní projednávanou trestnou činnost, tak i za trestnou činnost majetkového charakteru popsanou v citovaném trestním příkaze. Právě s ohledem na tyto skutečnosti již nemohl být uložen pouze výchovný trest, nýbrž musel být uložen trest spojený s odnětím osobní svobody a tento mimořádně snížený trest odnětí svobody byl stanoven v trvání 3 roků. Pro výkon tohoto trestu bylo opět použito zmírňujícího ustanovení § 39a odst. 3 tr. zákona, když obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s dozorem, neboť opět s ohledem na to co již bylo uvedeno, má soud za to, že s ohledem na charakter trestné činnosti, jakož i na stupeň a povahu narušení pachatele, který doposud nebyl ve výkonu trestu, bude jeho náprava v mírnějším typu věznice lépe zaručena. Ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona pak byl zrušen výrok o předchozím trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

K trestnímu řízení se s požadavkem na náhradu škody připojily České dráhy a.s., které požadovaly náhradu škody ve výši 500,--Kč a tato škoda vznikla 17.7.2003 v železniční stanici [REDAKCE], kde obžalovaný zaplatil jízdné padělanou 500 korunovou bankovkou. Obžalovanému bylo na jízdné vráceno řádnými penězi, byla mu vystavena jízdenka a je nepochybné, že svým jednáním obžalovaný českým drahám škodu ve výši 500,--Kč způsobil. Proto bylo vyhověno návrhu poškozeného a obžalovaný byl dle § 228 odst. 1 tr. řádu uznán povinným tuto škodu uhradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho písemného doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje a o odvolání by rozhodoval Vrchní soud v Praze. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. V neprospěch obžalovaného může podat odvolání pouze státní zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda-li je podává buď i zčásti ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Oprávněnou osobou je i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody a který může napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Hradci Králové dne 27. listopadu 2003

Předseda senátu:
JUDr. Miloslav JEŽEK, v.r.

Za správnost vyhotoven
[redacted]